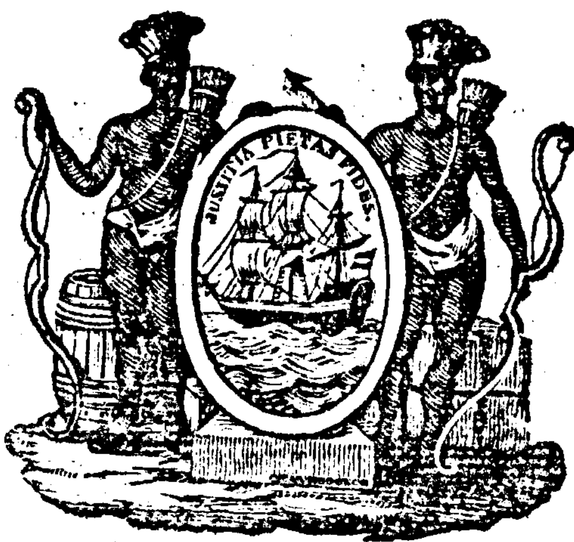
A°. 1840. N°. 80.

ZATURDAG, 3 OCTOBER.

SURINAAMSCHE COURANT.

PARAMARIBO.

Gouvernements Secretarij.

PARAMARIBO, den 2 October 1840.

Namens Zijne Excellentie den Gouverneur Generaal, wordt bij deze bekend gemaakt, dat de *zetting van het Brood* voor deze maand, bepaald is, als volgt:

Dat een BROOD van *a c h t* centen, moet wegen 5 oncen en 1 lood.

En dat van *v i e r* centen, 2 oncen en 1½ lood.

En dat de Prijs van het *Vleesch* over het *vierde* kwartaal dezes jaars is bepaald, als volgt:

RUNDVLEESCH, 50 centen per pond.
SCHAPENVLEESCH, 48 » » »
VARKENSVLEESCH, 36 » » »

Wordende alzoo alle Broodbakkers en Vleeschhouwers gelast, zich daarna te gedragen.

De Gouvernements Secretaris,
G. S. DE VEER.

ADVERTENTIEN.

Scheepstijdingen.

UITGEKLAARD.

Den 28sten September, de Engelsche Sloep Pembroke, Kapt. Wm. Payne, naar Demerary.

Den 29sten, het Schip Equator, Kapt. J. G. Kunst, naar Rotterdam, lading: 80 vaten Suiker, 3 balen schoone Katoen en 50 puncheons Rum.

Den 30sten, het Schip Suriname, Kapt. R. van der Meij, naar Amsterdam, lading: 379 vaten Suiker, 6 balen vuile Katoen, 2931 ponden oud Lood en 540 ponden oud Koper.

Publieke Veilingen.

Ten huize van den Vendumeester S. F. FLU.

DONDERDAG, DEN 1 OCTOBER 1840.

Het HUIS en ERF, aan de Wagewegstraat, bekend onder La. B. No. 116; aankomende den Boedel W. G. TELTING. —— ƒ 6000. Opgehouden.

Het achtergedeelte van het ERF, op den hoek van de Rust en Vrede- en Keizerstraten, La. D. No. 33, lang 200- en breed 88 voeten, met daaropstaand zoo goed als nieuw GEMAKHUIS. —— ƒ 400. — Opgehouden.

Het middengedeelte van hetzelfde ERF, mede lang 200 voeten; aankomende L. ZIKLAG. — ƒ 300. — Opgehouden.

Ten huize van den Vendumeester M. A. KEIJSER.

VRIJDAG, DEN 2 OCTOBER 1840.

De Plantaadje L'EMBARRA en VENLO, gelegen in rio Commewijne. — ƒ 34,000. Opgehouden.

De Plantaadje ANNA MARIA, gelegen in rio beneden Saramacca. — ƒ 39,500. Opgehouden.

Mengelingen.

VOORBEELDIGE TREK VAN MEVROUW *CATALANI.*

Wat is er schooner voor de menschen en welgevalliger in het oog van God, dan de kinderlijke uitdrukking van een hart, innig dankbaar jegens zijnen Schepper, voor verleende edele gaven, en nederig erkennende zijne diepe afhankelijkheid van den Gever van al het goede? Vooral boeit ons deze deugd, als wij haar aantreffen bij menschen, die door hunne waarlijk voortreffelijke vermogens en bekwaamheden, in zekere mate boven anderen uitmunten, en zich deswege bestendig de hulde van vereering en bewondering zien toebrengen. Trouwens, is er iets in staat, om den zwakken mensch, die op zulk een standpunt is geplaatst, te behoeden, dat hij zich niet overgeve aan laatdunkenden waan, aan hoogmoed en zelfsverheffing, en te maken, dat niet zijn hoofd en hart, door den walm van den hem toegezwaaiden wierook bedwelmd, aan het suizelen geraken, dan is het voorzeker het ootmoedig besef, dat hij al wat hij heeft en is, aan God en aan God alleen verschuldigd is. Waar dit gevoel bestaat, en uit het harte voortkomt, daar is het Hem, die op het harte ziet, welgevallig, en de uitdrukking deszelven Hem een aangenaam offer. De zinnelijke mensch moge aan vormen kleven; angstvallige Farizeeuwen mogen aan de letter knagen, —— waar Gode zulk een offer wordt toegebragt, daar neemt Hij, die naar de uitspraak van onzen Heere *Jezus Christus*, in geest en waarheid wil aangebeden zijn, hetzelve goedgunstig aan; daar voegt het menschen, daar voegt het vooral Christenen, zich te verblijden, dat alzoo de heerlijke naam des Hemelschen Vaders op aarde geheiligd wordt. — De volgende bijzonderheid, die ik uit eene geachte hand ontleene, en voor de waarheid van welke ik durve instaan, moge daartoe iets bijdragen, door aan vele van mijne lezeren stoffe tot zulk eene blijdschap op te leveren.

Wie in de beschaafde wereld, hoorde niet van de beroemde zangeres, Mevrouw C a t a l a n i, spreken? En wie hoorde haren heerlijken zang en werd niet verrukt door de tooverkracht van hare stem, en bewonderde niet het gadeloos kunstvermogen, door God aan deze vrouw geschonken? — Maar boeide zij door die tooverkracht het luisterend oor van hare verrukte toehoorders, de volgende trek van haar gemoed, zal niet minder menig hart, boeijen.

Tijdens deze begaafde vrouw zich in den winter van het jaar 1817, te *Utrecht* bevond, had zij haren intrek genomen in het logement *het Nieuwe Kasteel van Antwerpen*, destijds door den Heer O o s t r o m bewoond en aan dezen toebehoorende. Zij gaf in deze stad twee Concerten en werd er, gelijk overal elders, door een ongemeen talrijk publiek en met de levendigste toejuichingen gehoord. — Overeenkomstig haar doorgaand bekend karakter, legde zij ook hier, in den dagelijkschen omgang, eene innemende zedigheid en alle blijken van een beschaafd verstand en voortreffelijk hart aan den dag; was uiterst minzaam en voorkomend; en toonde geheel vervreemd te zijn van dien ellendigen, zoogenaamden kunstenaars-trots, die, ook bij het bezit van de schitterendste bekwaamheden, toch altijd mangel aan ware geestbeschaving en, vooral in eene vrouw van dien aanleg, gebrek aan fijn-zedelijk gevoel verraadt. — Inzonderheid was zij, gedurende haar verblijf te *Utrecht*, met de echtgenoot van den Heer O o s t r o m, op eenen zeer minzamen voet; en deze was alzoo uitnemend wel in de gelegenheid, om hare gast ook, zoo als men wel eens zegt, *en negligé* te leeren kennen. Zoo gebeurde het op een tijdstip, terwijl C a t a l a n i gereed stond, om zich zoo oogenblikkelijk naar het Concert te begeven, en de koets, die haar moest brengen, zich reeds voor de deur bevond, dat Mejufvrouw O o s t r o m, haar nog te spreken hebbende, en tot dit einde hare kamer binnen tredende, haar in eene eerbiedige houding geknield en aandachtig biddende vond. Gelijk zich gevoelen laat, —— het onverwachte en treffende hiervan, verwekte bij de vrouw des huizes eenige verrassing, en deed haar gissen, of aan Mevrouw C a t a l a n i ook eenige ontmoeting van aanbelang mogt bejegend zijn. In dit geval was deelneming van haren kant niet alleen pligt, maar werd ook van zelve reeds uitgelokt, waar eene heusche voorkomendheid jegens elkander, en bewijzen van wederkeerige oplettendheid, een' zekeren graad van kiesche vertrouwelijkheid hadden doen ontstaan. Nadat derhalve Mejufvrouw O o s t r o m in de kamer was teruggekeerd, die zij om de biddende in hare aandacht niet te storen, voor eenige oogenblikken verlaten had, bragt de opgewekte belangstelling haar tot de vraag, of Mevrouw C a t a l a n i ook door eenig aandoenlijk lotgeval of voor haar gewigtige tijding mogt getroffen zijn. »O neen!" antwoordde Mevrouw C a t a l a n i, wier hart gevoelig voor dit bewijs van deelneming, zich met beminnelijke openheid ontsloot, »maar ik wil »u toch niet verbergen wat mij, telkens »als ik voor het publiek zal optreden, »de aandachts-oefening, waarin gij mij »zoo even hebt aangetroffen, tot behoefte »maakt. Weet, al de eer en onderschei- »ding, al de voorspoed welken ik geniet, »valt mij te beurt, door het kunst-ta- »lent, waarmede God mij beschonken »heeft; ik heb hierdoor rijke inkomsten »en leef in eene ruime welvaart; voor »mij zelve zoude ik, bij matiger bestaan, »ook tevreden zijn; maar ik heb eenen »echtgenoot, dien ik bemin, die gewoon »is op een' aanzienlijken voet te leven »en, buiten dit, zich misschien minder »gelukkig zou gevoelen; hierbij zoude »mijn huwelijks-geluk welligt lijden; ik »ben dus meer dan den roem en de wel-

»vaart, die mij te beurt vielen, aan dit
»talent verschuldigd. Maar Hij, die mij
»hetzelve schonk, is God; o hoe goed,
»hoe weldadig is Hij jegens mij! Ik ge-
»voel dit levendig; ik gevoel dit aan
»vooral, wanneer, zoo als nu, het oogen-
»blik dáár is, dat een talrijk, mij onbe-
»kend publiek mij met gunstige verwach-
»tingen verbeidt. Ik ben een zwak
»mensch; hoe ligt konden de toejuichin-
»gen, waarmede men mij overlaadt, al
»te zeer mijne ijdelheid opwekken! hoe
»ligt kon de roem, dien men mij toezwaait,
»mij trotsch en opgeblazen maken en mij
»den Algoede ondankbaar doen vergeten!
»Het is uit besef hiervan, dat ik in die
»oogenblikken mij voor God ter neder
»buige en Hem smeek, dat Hij mij dit
»voortreffelijk geschenk van Zijne hand
»goedgunstig late behouden en mij be-
»ware voor ijdelheid en zelfverheffing.
»Zoo herinnere ik mij best mijne afhan-
»kelijkheid van Zijne hulp, en worde
»bewaard voor ondankbare miskenning
»van Gods weldadigheid; en het is even
»daarom, dat ik, zoo dikwerf ik van
»een Concert terug kome, God vurig
»dank, dat Hij mij kracht en vrijmoedig-
»heid schonk en mij die schoone stem
»bewaarde, door welke ik zoo vele goed-
»keuring en roem verwerf, en die mij de
»middelen verschaft, om zoo veel wel-
»vaart en levensgenot te smaken."

ZONDERLING MISVERSTAND.

Bij de verkiezing van een lid van het Parlement te Lewes, beviel het cordaat gedrag van een ambteloos burger zoodanig aan den Hertog van *Newcastle*, toenmaals eerste minister van Engeland, dat hij denzelven bij de scheideng der vergadering omarmde en zijne goedkeuring te kennen gaf. »Beste vriend!" zeide de Hertog, »ik schat u hoog, en het zal mij aangenaam zijn, wanneer ik u immer van dienst kan zijn. Uw gedrag heeft mij dezen dag getoond, dat gij een man zijt van onwankelbare eerlijkheid en standvastige trouw in de vervulling uwer pligten jegens den Staat. Wat kan ik voor u doen?" — »Hier in deze stad woont een oude tolbediende," antwoordde de man, »wanneer die eenmaal komt te sterven, dan zou ik gaarne zijnen opvolger willen worden." »Daar kunt gij staat op maken!" riep de hertog. »Uwenthalve wenschte ik dat de oude reeds dood en begraven ware. Zoodra gij derhalve van zijnen dood onderrigt zijt, geef er mij dan aanstonds kennis van, hetzij bij dag of bij nacht, en dring er op aan, om mij dadelijk zelf te spreken, hetzij ik slaap of waak. Wanneer gij mij niet te Clermont vindt, zoek mij dan te Lincoln, en ben ik ook daar niet, ga naar het hof, en wanneer ik ook daar niet zijn mogt, zoek mij dan elders, tot zoo lang gij mij vindt. Zelfs het sanctum sanctorum zal voor zulk een braaf man als gij zijt, niet te heilig zijn; gij zult bij mij toegelaten worden, al was ik ook met den Koning zelf in zijn kabinet, om over de gewigtigste belangen des rijks te raadplegen." — De man was verrukt over de goedheid des ministers; hij nam afscheid van denzelven en vertrok, verlangende het afsterven des Tollenaars te gemoet ziende. Dit had reeds den volgende winter plaats. Naauwelijks heeft de gunsteling des ministers dit voor hem aangename nieuws vernomen, of hij spoedt zich naar Londen, alwaar hij des morgens vroeg ten 2 ure reeds aankomt. Juist was ter dezer tijd de Koning van Spanje gevaarlijk ziek, en een zoo even bij den hertog ontvangen berigt deswege, schilderde den toestand des Konings als hopeloos. De hertog zond koerier op koerier naar Madrid, met het bevel, om oogenblikkelijk na het overlijden des Konings, in allerijl dit berigt naar Londen over te brengen. Onwetend wanneer een koerier zoude terug komen, begaf de ijverige staatsdienaar zich nimmer ter ruste, voor dat hij zijnen kamerdienaar het stellige bevel herhaalde, een ieder, die zulk mogt begeeren, den toegang tot zijne slaapkamer te vergunnen. De bewoner van Lewes begeeft zich dadelijk na zijne aankomst in Londen, naar den hertog, en vraagt aan den portier, of denzelve zich te huis bevindt. Deze antwoordt, dat zijne excellentie wel te huis is, doch reeds lang te bed ligt; dat hij evenwel bevel heeft ontvangen denzelven dadelijk te wekken, zoodra er iemand zich mogt aandienen. »God zegene hem voor zijne edelmoedigheid!" roept de man. »Hij heeft het wèl gemeend, toen hij mij beloofde, dat ik hem welkom zoude zijn, hetzij ik bij dag of bij nacht kwame. Ik bid u, breng mij bij dien braven!" De kamerdienaar die intusschen den hertog gewekt had, bragt nu onzen man in het slaapvertrek. Naauwelijks is de deur geopend, of hij stort binnen en roept uit: Mijlord! hij is dood, hij is dood!" »Dat verheugt mij van harte," antwoordt de minister en vervolgt: Wanneer is hij gestorven?" »Eergisteren morgen. Uwe excellentie gelieve..............." — »Wat! eergisteren eerst? Dan moet gij hier naar toe gevlogen zijn; de bliksem zelfs kan dan niet veel gezwinder reizen dan gij. Zeg beste man! waarmede kan ik u beloonen?" — »Ik begeer niet anders, uwe excellentie, als dat gij de goedheid hebt uw belofte te vervullen, en mij alzoo als zijn' opvolger te benoemen." — »Opvolger! — Gij bloed; woudt gij Koning van Spanje worden? Zijt gij krankzinnig? Laat mij u eens beschouwen." De hertog schoof de gordijnen open, en herkende nu het gezigt des mans van Lewes. Niet alleen door zijn ontijdig ontwaken, maar veel meer door de teleurstelling over den dood des Konings van Spanje, was de minister nu in eene zeer kwade luim geraakt. In de eerste opwelling van drift zeide hij aan den suppliant, dat aan zijn verzoek niet kon voldaan worden, en dat hij maar naar den duivel kon loopen. Troosteloos verliet de weleer begunstigde des hertogs, het paleis, en dacht bij zich zelven, dat men de grootste gek van de wereld is, wanneer men zich op de verzekeringen der grooten verlaat. Bij zijn ontwaken des morgens, moest de hertog zelf over dit zonderling misverstand lagchen, en het speet hem hartelijk, zijn oude vriend zoo hard behandeld te hebben. Om zijn misstap zoo veel mogelijk te herstellen, ontving deze nu wel niet de kroon van Spanje, maar toch de vakante tollenaarsplaats.

FRAGMENTEN.

GELD.

De *Afgod* der lieden van de wereld: Geen offer valt hun te zwaar.

Een *dienstknecht* des wijzen, de *beul* des vreks.

Zaad, dat door den vromen op aarde uitgestrooid, duizend en meervoudig daar boven door hem gemaaid wordt.

Sleutel van veler lippen en der geheimste binnenkameren.

Talisman, tooverroede, die door muur en poort doet doordringen en overal binnenleidt, behalve in het hart en den hemel.

Slijk, waarvoor velen hun geweten verkrachten, hunne ziel prijs geven, en zich den hemel toesluiten.

Wiel, *wagen* en *geleibrief*, door en over den geheelen bewoonden aardbol.

Menigmaal was het een *vrijbrief* voor euvelmoed en *baldadige* uitzinnigheid, en een *vernis*, dat alles bedekte — den boozen den naam van deugdzaam, den zot dien van een wijs man verwierf.

Een *deksel* voor de oogen — en *zand*, dat het gezigt verblindde.

Een *Dommekracht*, die alles boog of verwrong. Eindelijk om niet meer te zeggen:

Voor het Goud is alles veil, behalve deugd, zielrust, geluk, ware achting, liefde en vriendschap; en de grootste schraper is doof voor deszelfs klank, het is — de dood.

Toetsteen voor vele, gelijk de armoede.

HAAT.

Kenmerk — onloochenbaar bewijs van zwakheid en onverstand.

Sluiptering voor onze rust, ons geluk en onzen vrede, gelijk de Nijl, en als deze, eene *Adder*, die het hart vergiftigt en van deszelfs bloed leeft, — beide zijn eene teelt der hel — hare bronnen zijn trots en begeerte, hare kinderen en vruchten dood en verderf.

NIJD.

Eene *teelt* der Hel, — keten die aan den afgrond boeit, de Satan die den weg naar den Hemel verspert.

Dochter der ontaarde zelfsmin: Verderf-engel voor 's naasten heil.

Blinddoek en *Nevel* voor de schoonste deugden onzer medenatuurgenooten.

Microscoop dat de minste vlek, aan hen bespeurd, millioenen malen vergroot.

De *Moeder des Lasters* en veler jammeren; eene sluipkoorts, die ziel en ligchaam verteert.

De *voorbode der verdoemenis*, bij hem die onder deszelfs banden gebonden blijft.

Het *echt kenmerk* van de kinderen des boozen en even als de hoogmoed, — Satansbeeld.

Stand der Maan.

3	*OCTOBER*	EERSTE KWARTIER.
11	»	VOLLE MAAN.
18	»	LAATSTE KWARTIER.
25	»	NIEUWE MAAN.

Watergetijen.

		Hoog Water.		Laag Water.
3 ZATURDAG.	's morgens	12-00	's avonds	6-00
4 ZONDAG.	»	12-45	»	6-45
5 MAANDAG.	»	1-30	»	7-30
6 DINGSDAG.	»	2-15	»	8 15

GEDRUKT BIJ GEZUSTERS SERRES.